

Sueños

Regie en choreografie Sandra Delgadillo **Assistentie choreografie** Sarah Dillen **Coaching** Marie De Corte **Dans** Anna Bentivegna, Sabine Cmelniski, Zoë Demoustier, Katka Sterkens, Tim Vandenbroeck, Maxime Waladi, Melissa Windal **Dramaturgie** Peter Anthonissen **Lichtontwerp** Vital Schraenen

Beste leerkracht,

binnenkort gaat u met uw leerlingen kijken naar de dansvoorstelling *Sueños* van de jonge choreografe Sandra Delgadillo en het Leuvense gezelschap *fABULEUS*. Samen met haar dansers verdiepte Delgadillo zich in de ultieme wereld zonder sky en zonder limit: onze dromen. Grote en kleine dromen, dromen over onszelf of over de wereld, mooie dromen en nachtmerries, sprookjes en idealen, huiselijke taferelen en absurde avonturen... De creatie kreeg gaandeweg ook een politieke dimensie: de spelers maken een vuist voor het recht om te mogen dromen. De voorstelling is geen letterlijke weerspiegeling van deze zoektocht, maar een bevreemdende caleidoscoop van sferen en muziek.

fABULEUS is al meer dan 15 jaar het gezelschap bij uitstek waar jongeren hun eerste stappen op het podium zetten en waar jonge professionals hun eerste creatie kunnen maken. *Sueños* is de eerste creatie van Sandra Delgadillo voor een groep dansers. Op het podium staan 7 jongeren tussen 16 en 23 jaar.

Hoe uw leerlingen voorbereiden op deze voorstelling?

De meest relevante vraag is: hoe bereidt u zichzelf voor? Gaat u zelf vaak naar dans of theater? Heeft u zelf voor deze voorstelling gekozen of uw cultuurminnende collega? Kijkt u uit naar dit theaterbezoek of bent u ongelukkig over de verloren lesuren? Wat bepaalt uw keuze voor een bepaalde voorstelling? Hebt u een goede vriend(in) die u regelmatig meetroont? Leest u recensies? Gaat u af op een poster? Een titel? Hoe kijkt u naar theater, naar dans, naar beeldende kunst? Wilt u alles begrijpen of wordt u ongemakkelijk van teveel duiding? Kijkt u in een museum vooral naar de kunstwerken of eerder naar de naamplaatjes? Hebt u een eigenzinnige smaak of volgt u vooral grote namen op? Wordt u opgewonden van bovenmenselijke virtuositeit of heeft u meer aan een klein, persoonlijk verhaal?

Als sommige van deze vragen u op een of andere manier prikkelen, kan u ze misschien aan uw leerlingen stellen. De beste omkadering van een schoolvoorstelling bestaat eenvoudigweg uit een eerlijke analyse van uw eigen ervaring, in gesprek met uw leerlingen.

De voorstelling zou in de eerste plaats voor zichzelf moeten spreken. Veel voorkennis moet uw klas dus niet hebben. Toch maakt het een groot verschil als leerlingen op voorhand weten dat ze naar een voorstelling gaan en wat ze ongeveer kunnen verwachten. In dit geval is het zeker interessant om te vermelden dat *Sueños* een dansvoorstelling is waarin jongeren op scène staan. Het begrip "dromen" - in zijn breedste betekenis - lag aan de basis van dit project. De voorstelling neemt je mee in een intrigerend universum vol absurde beelden en wilde associaties. Een onvoorspelbare reis waarin elke toeschouwer uitkomt op een andere bestemming.

Hoe kijk je naar dans?

Dansers maken dans. Ze spelen geen "Hints".

Sommige toeschouwers voelen zich ongemakkelijk bij het kijken naar dans. Vaak is dat omdat ze vruchteloos op zoek gaan naar een verhaal of naar betekenis in elke beweging. Sommige dansen vertellen letterlijk een verhaal. Denk maar aan klassieke balletten. Dat zijn vaak echte, gedanste sprookjes. Maar soms is dans ook gewoon dans. Niet elke beweging moet je zien als een 'uitbeelding' van iets. Als dansers écht iets aan jou willen vertellen moeten ze hun mond maar open trekken en het gewoon vertellen.

Waarom doen ze het dan niet? Dezelfde vraag kan je aan een muzikant stellen.

Waarom vertelt een muzikant zijn verhaal in muziek? Waarom zegt hij niet gewoon wat hij te zeggen heeft? En moet je in elke muzieknoot een betekenis zien? Natuurlijk niet. Muzikanten maken muziek omdat muziek iets anders aanspreekt dan onze hersenen-die-alles-willen-begrijpen. Muziek kan rechtstreeks binnendringen en 'gevoelige snaren' aan het trillen brengen. Muziek kan 'zonder uitleg' gevoelens oproepen of herinneringen. Of muziek kan ook gewoon muziek zijn. Zonder meer. Hetzelfde geldt voor dans. Soms draait dans louter om het genot van de beweging. De verwondering over hoe ons lichaam bepaalde acties uitvoert. Soms wil dans niet meer zijn dan ritme, snelheid, muzikaliteit, spanning, beeld... En als je daar als toeschouwer op een open manier naar kijkt, begin je vanzelf mee te dansen in je hoofd. Je begrijpt niet letterlijk wat de danser wil vertellen, maar je begrijpt wel wat hem/haar in beweging zet.

Het ideale publiek voor een schoolvoorstelling

Kent de codes van het theater.

De leerlingen zijn zich bewust van het verschil tussen film en theater. Ze weten dat zij zelf mee de voorstelling maken of kraken. Dat zij de spelers live voor zich hebben staan en dat ze hen kunnen voortstuwen tot betere prestaties of boycotten tot er nog weinig van de voorstelling overblijft.

Weet dat het naar een voorstelling komt kijken en wat het ongeveer kan verwachten.

Is open, nieuwsgierig, ontspannen.

U hebt de leerlingen zin gegeven om te komen kijken, zonder bepaalde verwachtingen op te dringen. Ze zijn zich bewust van de manier waarop ze naar dans kunnen kijken (zie vorige paragraaf). Ze mogen zelf de voorstelling ontdekken. Ze mogen zelf uitmaken wat ze in de voorstelling zien en of ze er iets in zien. Ze beseffen dat een voorstelling voor de ene fantastisch kan zijn, maar voor de andere niks bijzonders, maar ze gunnen elkaar op zijn minst een volwaardige ervaring en een eigen mening.

I had a dream

De creatie van *Sueños* begon eigenlijk 3 maanden vóór de start van de repetities. De zeven jongeren die gekozen werden tijdens de auditieworkshops, kregen meteen huiswerk mee: *hou een droomdagboek bij*. Ze moesten een schriftje naast hun bed leggen en daarin 's ochtends hun dromen – of wat ze zich nog konden herinneren – noteren, want dromen laten zich moeilijk vangen. Als je even treuzelt, zijn ze voorgoed vervlogen. De verzamelde (nachtelijke) dromen leverden een eerste lading beelden, verhalen en associaties op.

In een volgende fase verdiepten de dansers zich in de toespraak 'I had a dream' van Martin Luther King en ze vroegen zich af waar zij, als jongere, vandaag de dag, van droomden. Hoe zou de wereld eruit zien als zij hun dromen konden waarmaken? Op dat moment kreeg de voorstelling een meer geëngageerde, zelfs politieke invulling. De ultieme nachtmerrie van Delgadillo is een wereld waarin mensen nauwelijks nog in contact komen met elkaar, ondanks de overvloed aan communicatiemiddelen. Ze droomt van een wereld waarin mensen mekaar in levende lijve opzoeken, banden smeden en opkomen voor elkaar, waar mensen nog durven te dromen en elkaar helpen om die dromen te realiseren. In die zin is *Sueños* een pleidooi voor het recht om te mogen dromen.

Beide inspiratiebronnen vind je nog steeds terug in *Sueños*. Het stuk roept een ietwat duister universum op waar logica en natuurwetten minder van tel zijn en waarin de ene wereld zonder overgang plaats maakt voor de andere. We volgen zeven jongeren die zich eerst moeten handhaven in een onpersoonlijke, gerobotiseerde gemeenschap. Naarmate het stuk vordert, breken de spelers los uit die beklemmende structuur. De beelden worden steeds lichter en de dansers vormen meer en meer een collectief, tot ze uiteindelijk haast één lichaam zijn. Het stuk eindigt in een feestelijke chaos, waarin iets van Delgadillo's zuiderse achtergrond doorschemert.

De meeste dromen zijn geen bedrog. Sandra Delgadillo in gesprek met journaliste Liv Laveyne (in opdracht van CC De Werft – Geel)

Droom je over dode vissen dan ben je bang je rijkdom te verliezen. Droom je dat je achternagezeten wordt door een jachthond dan zal je weldra niet langer aan een bepaalde verleiding kunnen weerstaan. Droom je dat je op een glijbaan zit, dan heb je in het echte leven misschien je grip verloren. Maar vlieg je in je dromen dan kan je iedereen en alles de baas ...

Dromen: we doen het allemaal. 's Nachts of overdag. Soms is het een toevluchtsoord voor onze verlangens, soms een donker bos van angsten waaruit we badend in het zweet wakker schrikken. "Dromen zijn tegelijk iets heel persoonlijks maar toch ook voor iedereen herkenbaar in de emoties die we als mensen delen," zegt Sandra Delgadillo (°1982), choreografe van 'Sueños' (Spaans voor 'dromen').

Van taekwondo tot dans

Sandra Delgadillo. Haar naam klinkt exotisch maar ze is geboren en getogen in Antwerpen. Haar ouders emigreerden vanuit Bolivia naar België en startten hier eind jaren zeventig een school in martial arts (gevechtkunsten). "Als peuter woonde ik al de taekwondo-cursus van mijn vader bij, maar de droom om danseres te worden is pas later gekomen. Als kind wist ik niet eens dat dansen een beroep kon zijn." Op haar twaalfde begon ze met lessen capoeira, daarna ook met klassiek ballet en hiphop. "Mijn Boliviaanse roots hebben me geïnspireerd om verschillende werelden te zien, verschillende (bewegings)talen te spreken. Al die invloeden komen ook samen in wat ik op het podium toon."

Het is dan ook geen toeval dat Delgadillo momenteel de wereld afreist met 'Babel (words)'. In deze choreografie van Sidi Larbi Cherkaoui en Damien Jalet onderzoeken twaalf dansers en vijf muzikanten van over heel de wereld de relatie tussen taal en nationaliteit, identiteit en religie. De succesvoorstelling werd als eerste Belgische voorstelling ooit genomineerd voor de prestigieuze Britse National Dance Award. Delgadillo volgde de dansopleiding aan het Hoger Instituut voor Dans in Lier onder de artistieke leiding van Marie De Corte en met gastdocenten als Iris Bouche en Sidi Larbi Cherkaoui. "Het plezierige is dat je er veel verschillende danstalen- en technieken leert kennen, zowel klassiek als hedendaags. Marie

stimuleerde ons, studenten ook om zelf choreografieën te maken."

De afgelopen jaren creëerde Delgadillo vooral solo's en duetten waarbij ze zelf op de scène stond. Voor de fABULEUS-voorstelling 'Sueños' kijkt ze voor het eerst als choreografe vanuit de zaal of tussen de coulissen naar haar creatie.

fABULEUS

De Leuvens theater- en danswerkplaats voor en met jongeren fABULEUS brengt projecten zijn naam waardig. Met een kleine maar fijne f. Jonge makers zetten er hun eerste stappen en jongeren werken samen met professionele artiesten aan voorstellingen.

De interesse voor het project 'Sueños' was groot. Uit de om en bij vijftig kandidaten selecteerde Delgadillo zeven jonge dansers en danseressen (Anna Bentivegna, Sabine Cmelniski, Zoë Demoustier, Katka Sterkens, Tim Vandenbroeck, Maxime Waladi en Melissa Windal). De jongste is 16, de oudste 23.

"Doorslaggevend voor mij was dat het niet alleen talentvolle jonge mensen maar ook sterke persoonlijkheden zijn. Het is een leuke en diverse groep waarin iedereen zijn eigen persoonlijke inbreng heeft." De muziek waarop gedanst wordt, is van de hand van de Antwerpse componist en dj Beatbutcher, die in 2010 samen met dj Odilon wereldkampioen teambattle werd. "Hij maakt een soundscape, een combinatie van bestaande nummers en geluiden die hij door de samplemachine haalt." 'Sueños' kende een intensief werkproces. De groep startte met repeteren in augustus vorig jaar. "De meeste dansers studeren nog, ze hebben examens, ikzelf was op tournee met 'Babel'. Daardoor is het soms puzzelen met agenda's maar dat is wonderwel gelukt. De try-out in De Werft in Geel wordt onze publieke vuurdoop. Het is met veel zenuwen maar ook met veel goesting dat ik dit moment tegemoet zie."

Droomdagboek

Dat Delgadillo een voorstelling over dromen wou maken, lag voor de hand. "Toen ik in Zuid-Amerika rondreisde, hield ik zelf een dromendagboek bij waarin ik meteen bij het ontwaken mijn dromen tekende of beschreef. Als je wakker wordt, dan gaan je dromen immers al vlug vervagen en wordt wat in je droom vrij logisch leek, plots gehuld in mist. Ik heb aan mijn dansers de opdracht gegeven om

gedurende drie maanden ook zo'n dromendagboek bij te houden."

"Je merkt hoe de dansers daar elk op hun manier, naar hun karakter op reageren. Sommigen vertellen hun dromen als een sprookjesverhaal, anderen letten vooral op de kleuren, de emoties die het bij hen oproept, waar anderen van naadje tot draadje hun droom gaan analyseren. Er bestaan zelfs 'droomwoordenboeken' die verklaringen bieden bij onze dromen: als je kan vliegen betekent dit dat je iets overwonnen hebt, een scheef huis – een huis staat voor jezelf – betekent dat je je instabiel en onzeker voelt." De droomdagboeken van de dansers vormen de basis voor 'Sueños', maar ook Delgadillo's eigen dromen, of eerder haar nachtmerrie inspireerde. "Het idee om in een wereld te leven waarin we allemaal met onze i-pods in naast elkaar leven, waarin we alleen nog maar solodansers zijn, beangstigt mij. 'Sueños' is dan ook een dansvoorstelling over hoe we ons fysiek met elkaar verbonden kunnen voelen. Dat wij als mensen op elkaar aangewezen zijn om onze dromen te realiseren. De danser die droomt dat hij kan vliegen, heeft de andere dansers nodig om dat zweefmoment mogelijk te maken."

Engagement. Solidariteit. "We leven in een tijd waarin veel jongeren verweten wordt geen dromen meer te hebben, waar de jeugd in de jaren zestig en zeventig wel nog vol idealisme de straat opkwam. In 'Sueños' maken we dan ook onze eigen protestmars."

Surrealisme

Persoonlijke dromen, maatschappelijke dromen. Ook de droom in de kunsten inspireerde Delgadillo. Zo hanteerde ze de techniek die surrealistische schrijvers gebruiken, de écriture automatique (het schrijven van een literaire tekst zonder vooropgezet idee waarbij de auteur schrijft wat het onderbewuste hem ingeeft), om bewegingen te schrijven in de ruimte. En ze liet

zich inspireren door de schilderijen van Dali en Magritte. "Het surrealisme toont een wereld die gelijkt op de onze, alleen zijn er dingen mogelijk die onze wereld onmogelijk zijn." Mensen zonder gezicht, een compositie van benen en armen. "Zoals veel surrealist en dadaïsten hebben we gewerkt met objets trouvés (toevallig gevonden voorwerpen). Wij hebben enkele groene kisten, die we vonden in onze repetitieruimte, 'uitvergroot' op scène. Zo is er een moment waarbij benen en armen vanachter die dozen piepen en waarbij je als toeschouwer niet meer weet hoeveel lichamen en van wie welke ledematen zijn." De kist of doos is tegelijk ook weer een element dat in het droomwoordenboek een verklaring vindt. Veel mensen verbergen hun angsten en verlangens, bang om de doos van Pandora te openen houden ze emoties liefst op slot.

Alle dromen leiden naar dans

En waar droomt Delgadillo zelf nog van? "De simpele dingen: mooie momenten beleven met vrienden en familie, mensen zich zien amuseren op de dansvloer los van enig professionalisme. Dromen wordt vaak gebruikt als synoniem voor 'ambities': ik wil vooral nog veel dingen uitproberen en interessante ontmoetingen met andere kunstenaars aangaan, misschien ooit een eigen gezelschapje beginnen. Maar op dit moment droom ik vooral van wat rust: er is de drukke tournee van 'Babel', de creatie van 'Sueños', en dan heb ik ook nog mijn handen vol met – onder het motto 'een gezonde geest in een gezond lichaam' – een sapbar/bioscoopje waar je gezonde eten en drinken kan krijgen en alternatieve films zien. Zo hebben we dit weekend nog een film getoond over het ontstaan van de salsa in New York." Want uiteindelijk komen al Delgadillo's dromen toch weer uit bij dans.

fABULEUS 15!

Al 15 jaar biedt fABULEUS jonge mensen een professioneel kader om theater- en dansproducties te maken. Jong theater- en danstalent - zowel jongeren als jongprofessionelen - en meer ervaren makers werken er samen. De creaties worden gepresenteerd aan een ruim publiek, met speciale aandacht voor jongeren en kinderen. Dat deze investering in jong talent wel degelijk rendeert, blijkt uit het intussen groot aantal jonge mensen die als speler, danser, maker, dramaturg of vormgever vanuit of via fABULEUS naar opleidingen en andere gezelschappen en culturele contexten in Vlaanderen, Nederland en daarbuiten zijn doorgestroomd. Maar even belangrijk vinden we de unieke ervaring die al deze jongeren opdoen, ook als die uiteindelijk niet tot een artistieke carrièrekeuze leidt. Op 15 jaar tijd creëerde fABULEUS in totaal meer dan zestig producties.

HISTORIEK IN 15 SLEUTELDATA

- 1995 Eerste officiële fABULEUS-productie *'t Barre Land*
- 1998 Eerste dansproductie *Ego Sublimo*
- 2000 *Meisje Niemand*, eerste productie in vorige thuisplek Molens van Orshoven
- 2000 Eerste jonge-makersproductie *Mijn benen zijn al lang maar de wereld staat op stelten*
- 2003 Eerste projectsubsidie dans van Vlaamse Gemeenschap voor *Eros Flux en begin subsidies stad Leuven en provincie Vlaams-Brabant*
- 2003 Lichtpuntprijs
- 2004 Projectsubsidie dans voor *Instant Karma* en theater voor *Johnnieboy*
- 2004 Projectsubsidie jeugd voor *Lilium*, inclusieproject
- 2004 Nominatie 1000Watt-prijs voor *Dromen hebben vetters*, tevens openingsvoorstelling van Tweetaktfestival Utrecht
- 2005 Projectsubsidie theater voor *Wolfsroedel*
- 2005 Eerste nominatie Vlaamse CultuurPrijzen
November 2005: fABULEUS viert 10-jarig bestaan met livecompilatie.
- 2006 Start structurele subsidies van de Vlaamse Gemeenschap
- 2008 Tweede nominatie Vlaamse CultuurPrijzen, winnaar... Randi De Vlieghe; *We dance to forget* opent Tweetaktfestival 2008
- 2010 fABULEUS wordt Leuvens stadsgezelschap en verhuist naar het Openbaar Entrepot; *PITSEERS* speelt op Szene Bunte Wähne in Wenen

Op www.fabuleus.be vindt u nog veel meer informatie over producties, over medewerkers, over werkprocessen, foto's, blogs, andere lesmappen enzovoort.